

[JARUHA *sb f*

N pl jãruhy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: jaruga.

Parów, wqwóz, jar (z ukr. jaruha): Ten Sokoł od Połocká/ iedno łześć mil leży/ Pod który Dryfa Rzeka/ byłtrym pędem bieży. Błotá/ Iaruchy ktemu/ koło zamku wżędy/ Kto nieświadom nálzyię/ wpádnie ládá kędy. *RymszaDeket 12 (ekscerpt W. Rzepki).*

Synonim: doł, dolina, wqwoz.

FP